

પુરાણોમાં ગણેશ

પ્રા.જી.જે.દેસાઈ

આસીસ્ટન્ટ પ્રોફેસર

ડીસીએમ આર્ટ્સ & કોમર્સ કોલેજ, વીરમગામ

કોઈપણ કાર્યનો આરંભ કરતા પહેલા શ્રી ગણેશ-ગણપતિ-ગજાનન-લંબોદર-વિઘ્નહરનું પૂજન અર્ચન થાય છે જ. પછી જ કાર્યની શરૂઆત થાય છે. ઘરમાં પ્રવેશ કરતા પહેલાં શ્રી ગણેશાય નમઃ લખાય છે જ. આ શ્રી ગણેશાય નમઃ એ સુખ, સંપત્તિ, કાર્યનો અઘટિ મંત્ર છે. એનું રટણ મનને શાંતિ ત આપનારું અને હિંમત પ્રેરનારું છે.

આપણે પ્રાર્થના કરીએ છીએ :

વક્રતુણ્ડ મહાકાયલ સૂર્યકોટિ સમપ્રભ્
નિર્વિઘ્નં કરુ મે દેવઃ સર્વકાર્યષુ સર્વદા

આમ વક્રતુણ્ડ મહાકાય એવા ગણપતિની આપણી પ્રાર્થના શુભારંભ પહેલા હોય છે જ.

શ્રી ગણેશાયના સ્વરૂપનો ગૂઢાર્થ પહેલા સમજાવે.

શ્રી ગણપતિના ચાર અવતારો જુદા-જુદા યુગમાં થયા છે. તે અવતારોનું વર્ણન ગણેશ પુરાણમાં દર્શાવ્યા મુજબ નીચે પ્રમાણે થાય છે.

- ૧.સતયુગમાં કશ્યપપુત્ર તરીકે તેમણે અવતાર લીધો અને ‘વિનાયક મહોત્કટ’ નામ પડ્યું તેમનું વાહન સિંહનું હતું.
- ૨.ત્રેતાયુગમાં શિવપુત્ર ગણેશ તરીકે જન્મ લીધો- નામ રાખ્યું મયુરેશ્વર - મયુરેશ નામથી પણ તેઓ ઓળખાયા.
- ૩.દ્વાપરયુગમાં તેમનું નામ ગજાનન રહ્યું. ચારહાથ અને મૂષકનું વાહન

કલિયુગમાં તેમનું વાહન ઘોડાનું રહેશે અને નામ રહેશે ધૂમકેતુ. આ અવતાર થયો નથી. કલિયુગના અંતભાગમાં એ થશે એમ કહેવાઈ રહ્યું છે.

શ્રી ગણેશનું એક નામ “વિનાયક ” છે.વિનાયકનો અર્થ છે ‘ જે નેતૃત્વ કરે છે ’ અને ખાસ વિનાયક પણ કહી શકાય.

વિનાયકનું લક્ષણ છે વિઘ્ન હરવાનું. પણ સુખ, સમૃદ્ધિ, યશ, તપ, પૂજા, આદિમાં વિઘ્ન નાંખનારાને દૂર કરનારને

વિનાયક કહે છે. આથી તેને વિઘ્નેરવર પણ કહ્યા છે. વિઘ્ન દૂર કરવા સૌ પ્રથમ વિનાયકની પૂજા થાય છે. જેથી વિઘ્ન આવેજ નહિ અને કાર્ય શાંતિ અને આનંદથી કરી શકાય.

ગણપતિનું મુખ ગજનું છે અને તેથી તેઓ ગજાનન તરીકે ઓળખાય છે.એમના મુખમાં એક દાંત છે અને ચાર હાથ છે. એમાં અનુક્રમે તેઓ પાશ,અંકુશ,દાંત અને વર ધારણ કરે છે.તેઓના ધ્વજ ‘મૂષકધ્વજ’ નામથી ઓળખાય છે.એટલે કે તેમની ઘજા ઉપર ઉદરનું ચિહ્ન છે.તેમનું વાહન પણ મૂષક છે.રંગમાં તેઓ લાલ છે.લંબોદર-મોટાપેટવાળા છે. શૂર્પકર્ણ અટલે સૂપડા જેવા કાનવાળા છે. તેમણે લાલ વસ્ત્રો પહેરેલા છે. દેહ પર લાલ પુષ્પ અલંકૃત છે. તેમના આ રૂપની થોડીક વ્યાખ્યા જરૂરી બને છે.

ગજ :-

ગજનો અર્થ આમતો હાથી છે.પરંતુ તેનો અર્થ બીજા રૂપમાં છે.ગજ સાક્ષાત બ્રહ્મ ને કહે છે.સમાધિ દ્વારા યોગીજન જ્યાં પહોચે તે ‘ગ કહેવાય,તથા જેનાથી આ જગત ઉત્પન્ન થયું છે તે થયો જ આમ આ બ્રહ્મ ‘ગજ’ કહેવાય.ગણપતિ અથર્વશીર્ષમાકહ્યું છે આપ ‘બ્રહ્મા’ નું રૂપ ધારણ કરીને જગતન | રચના કરો છો.વિષ્ણુ રૂપ બનીને સંહાર,ઈન્દ્ર બનીને ભોક્તા, અગ્નિ બનીને યજ્ઞોના ભોક્તા અને વાયુ બનીને પ્રાણ થાઓ છો,સૂર્ય બનીને સવ કર્મ ના પ્રવર્તક,ચંદ્ર બનીને ઔષધિના જીવનદાતાબનો છો. આપ ભૂલોક છો - આપ જ ભુવલોક - આપ જ સ્વર્ગલોક છો.

વક્રતુણ્ડ :-

મુદ્ગલ-પુરાણમાં કહ્યું છે, ગણપતિ કંઠની નીચે માયા સહિત બ્રહ્મ છે અને કંઠની ઉપર ફક્ત બ્રહ્મ છે. આ બ્રહ્મન વક્ર કહે છે. ગણપતિનું મુખ વક્ર (માત્ર બ્રહ્મ) છે. તેથી તેઓ વક્રતુણ્ડ કહેવાય છે.

એકદન્ત :-

ગણેશજીને પહેલા બે દાંત હતા. એક દાંત તૂટી ગયો એટલે તેઓ એકદન્ત કહેવાયા. અને લગતી બીજી માન્યતાઓ નીચે મુજબની છે.

૧. શંકરજીએ ક્રોધમાં આવી એક દાંત તોડી નાંખ્યો.
૨. પરશુરામે ફરસીથી એક દાંત તોડી નાંખ્યો.
૩. ગણપતિએ પોતાના ઉપર ક્રોધે ભરાઈ એક દાંત તોડી નાંખ્યો અને પોતાની મસ્કરી કરનારા ચંદ્ર ઉપર તે ફેંકી તે માર્યો.
૪. ગજ મુખ નામના અસુરે ગણેશ સાથે યુધ્ધ કરી ગણેશનો એક દાંત મરડ્યો. એટલે એ મરડેલો દાંત લઈને ગણેશે ગજમુખાસુર પર પ્રહાર કર્યો. એક

શબ્દ માયાનો બોધક અને દંત શબ્દ સતાધારક માયાચાલક બ્રહ્માનો દ્યોતક છે. આ માયા એવી છે કે જેનાથી આ બધા ભ્રમને મોહમાં જગત ડૂબ્યું છે તે 'એક' કહેવાય છે. એ માયાના સ્વામીને 'દંત' કહેવાય છે. આમ એકદન્ત વિશે વિવિધ માન્યતાઓ છે.

ચાર હસ્ત :-

ગણપતિને ચાર હાથ છે. આ હાથ દેવલોક, પૃથ્વીલોક અને અત્તલ વગેરે અઘોલોકનું નિયંત્રણ કરે છે. ચારેહાથ સદા ક્રિયાશીલ જ રહે છે. એમનાચાર હાથ ખાલી નથી. મોહમય પાસ ભક્તોના મોહને દૂર કરે છે. અંકુશ જગતનું નિયંત્રણ કરે છે અને વર બધી ઈચ્છાઓને પૂર્ણ કરે છે.

લમ્બોદર :-

ગણેશજીને લંબોદર કહેવાય છે. નિઃસંદેહ છે કે સમસ્ત વિશ્વ તેમના ઉદરથી ઉત્પન્ન થયું છે એટલે તેમને લંબોદર કહેવાય. ગણપતિનું પેટ મોટું છે કારણ કે એમાં બ્રહ્માંડ રહેલું છે. અનંત લોકોના અપરાધ એમાં સમાવી દેવામાં આવે છે. જેમનું ઉદર વિશાળ હોય એ ક્ષમાશીલ અને ઉદાર હોય છે.

શૂર્પકર્ણ :-

સૂપડા જેવા કાનવાળા ગણપતિ કૃષિદેવતા છે. કીડા જીવજંતુઓને મારીને તેઓ પાકનું રક્ષણ કરે છે. તાત્પર્ય એ છે કે - ઘૂળ, જંતુ વગેરેથી ભરેલું અનાજ સૂપડાથી સાફ થાય છે. તે જ મુજબ ગણેશની ઉપાસના કર્યા વગર કરેલું કર્મ પુરું થયેલું કહેવાતું નથી. ગણેશના સ્મરણ માત્રથી દુઃખમાંનામલિ ન વિકારો, પાપો ઘૂળવાળા અનાજને જેમ સૂપડું સ્વચ્છ કરી દે છે તે મુજબ સ્વચ્છ બનાવી દે છે. આ છે 'શૂર્પકર્ણ' નું રહસ્ય. શૂર્પકર્ણ અંગે સરળભાષામાં કહીએ તો -

૧. શ્રી ગણેશ મોટા કાનવાળા છે એટલે તેઓ બધી જ વાતો સાંભળી શકે છે. દરેકની ફરીયાદ તેમનાં અંતરમાં સમાઈ જાય છે
૨. તેઓ કાચા કાનના નથી. દરેકની વાત સાંભળી નિર્ણય લેવો હોય તે લઈ શકે છે.
૩. કાન પહોળા કરી સાંભળવાની તેમને જરૂર નથી. ભક્તની ફરીયાદ આપોઆપ જ આવી જાય છે.

મૂષક :-

ગણપતિનું વાહન ઉદર છે. ઉદર ખેતરોના ખેતર સાફ કરી શકે છે. ભીતો કોતરી કાઢે છે. લાકડું સાફ કરી નાંખે છે. કાગળ પત્રોનો પણ તે કાળ છે અને સાધારણ અર્થમાં આપણે 'કાળ' જ કહીએ છીએ. કાળ સૃષ્ટિના પદાર્થનો નાશ કરે છે. આવા કાળને અંકુશમાં લાવી, તેને જીતી લઈને તેનું વાહન બનાવનારા ગણપતિ કેટલા સમર્થ પુરુષ છે તેનાથી પ્રતીત થાય છે.

નેત્ર :-

શ્રી ગણેશજીના નેત્ર સૂક્ષ્મ છે કારણ -

૧. તેઓ પોતાના બારોક નેત્રથી દૂરસઘી સારુ જોઈ શકે છે.
૨. બની શકે એટલું તેઓ ઓછું જ જોવા પ્રયત્ન કરે છે. છતાં તેમની સૂક્ષ્મ દ્રષ્ટિ સર્વત્ર ફરી વળે છે જ.
૩. ડોળા કાઢી તેઓ કોઈ પર ક્રોધે ભરાતા નથી.

ચતુર્થી :-

ગણપતિની પૂજા ચતુર્થીને દિને થાય છે આ એમની પ્રિય તિથિ છે. ચતુર્થ એટલે જાગૃત, સ્વપ્ન અને સુષુપ્તિ એ ત્રણેય અવસ્થાથી ઉન્નત થઈ ચોથી અવસ્થા, જે તુર્યાવસ્થા છે તે. તેને પ્રાપ્ત કરવાથી જ માનવી પૂર્ણ અવસ્થાએ પહોંચી પોતાના જીવનું પરમ સાધ્ય મેળવી શકે છે. ગણેશ-ચતુર્થીને દિવસેય

દ્રદર્શનની મના છે. તેનું રહસ્ય એ છે કે ચંદ્ર જ મનની સંતતિ છે. ચંદ્ર ચંચળ છે. મન પણ ચંચળ છે. તુર્યાવસ્થા પ્રાપ્ત કરવી હોય તો મનને વશ રાખવું જરૂર છે. ચંદ્ર દર્શન ન કરવું એટલે જ મન ઉપર કાબૂ પ્રાપ્ત કરી વિજય મેળવવો, એનું રહસ્ય મનને સંયમિત કરવાનું છે.

મોદક

:-

ગણપતિને લાડુ પ્રિય છે. આ લાડુ કોપરું, ગોળ અને ઘઉંના લોટના બને છે. ગણપતિ કૃષિના દેવતા છે, એટલે એમનું આ પ્રિય ભોજન પણ એનાથી ઉત્પન્ન ઉત્તમ પદાર્થોથી જ બનેલું છે. ભક્તો આ ભોજન આરોગી આનંદ અનુભવે છે. મોદકનો અર્થ મોદ (આનંદ) કરાવનાર એટલે આનંદ આપનારા.

‘ગણેશ’ નામનો અર્થ

ગણેશના નામનો અર્થ સમનાવવામાં પણ વિદ્વાનોએ સારુ બુધ્ધિયાતુર્ય બતાવ્યું છે. દાખલા તરીકે આ શ્લોક જુઓ :-

જ્ઞાનાર્થવાચકો ગ શ્ચ ણ શ્ચ નિર્વાણવાચકઃ ।

તયોરીશ પરં બ્રહ્મલ્લ ગણેશં પ્રણમામ્યહમ્ ॥

‘ગ’ જ્ઞાનાર્થવાચકને ‘ણ’ નિર્વાણવાચક છે. આ પ્રકારે જ્ઞાનનિર્વાણવાચક ગણ-ઈશ પરબ્રહ્મ છે. હું એમને પ્રણામ કરું છું. હવે જુદા-જુદા પુરાણ ગ્રંથોમાં ગણેશ વિશે ઉલ્લેખ પ્રાપ્ત થાય છે તે જોવાનો પ્રયત્ન કરીએ.

પુરાણ :-

પદ્મપુરાણમાં ગણેશ ઉત્પત્તિની કથા આ પ્રમાણે છે. હિમાલય પુત્રી પાર્વતી સાથે હિમગીરીના સુરમ્ય વનમાં ભગવાન શિવ અનંત વિહાર કરતા હતા. અનંત આહલાદિની અંબિકા પાર્વતીજી પણ શિવમાં અનુપમ અનુરાગ ધરાવતાં હતાં. એક સમયે લીલા કરતાં કરતાં પાર્વતીજીએ સ્નાન સમયે પોતાના સુંદર અંગો પર સુગંધિત તેલ અને સુગંધિત ચૂર્ણ ઉબટન તરીકે લગાવ્યું હતું. એમ કરવાથી એમના અંગમાંથી જે મેળ નીકળ્યો એને હાસ્ય અને વિવનોદ કરતાં કરતાં એમણે એક પુરુષ આકૃતિનું સ્વરૂપ આપ્યું. એ આકૃતિનો દેહ પુરુષ હતો છતાં એનું મુખ હાથીના જેવું સુંઢવાળું હતું. જલક્રિડા કરતાં કરતાં પાર્વતીજીએ એ મેલમાંથી નિર્મલી પુરુષ આકૃતિને ગંગાજના પવિત્ર જળમાં નાંખી હતી. ગંગાજના જળનો સ્પર્શ થતાં જ એ પુરુષ આકૃતિ એવિશાળ કાયા ધારણ કરી અને મંગલમય ગજાનન તરીકે પ્રગટ થયા. પાર્વતીજીએ એમને પુત્ર તરીકે સંબોધી પોતાના શરીર સાથે ચાંપ્યા. પુણ્ય સલિલા ગંગાજીએ પણ ‘પુત્ર’ એવું વહાલસોયું ઉચ્ચારણ કર્યું. સ્વર્ગના સર્વ દેવોએ “ગાંગેય” કહી એમનું સન્માન કરી અભિવાદન કર્યું. દેવો દ્વારા તેમની પૂજાથયા બાદ બ્રહ્માએ એમને ગણોનું આધિપત્ય આપ્યું.

ગણેશપુરાણ

ગણેશપુરાણમાં ગણપતિની ઉત્પત્તિનું વર્ણન આ પ્રમાણે મળે છે. પૂર્વે મહામુનિ કશ્યપ નામના બ્રહ્માના માનસ પુત્ર હતા. તેઓ અત્યંત મેઘાવી, પુણ્યાત્મા, ધર્મશીલ, તપસ્વી, સંયમી, ત્રિકાલજ્ઞાની અને જિનેન્દ્રીય હતા. એમને અનેક પત્નીઓ હતી. એમાં અદિતી સર્વશ્રેષ્ઠ હતી. અદિતી પરમ પતિવ્રતા અને સર્વ શુભ લક્ષણોથી સંપન્ન હતી.

એક સમયે થરી કર્મ પૂર્ણ કર્યા બાદ કશ્યપ મુનિ પાસે પરબ્રહ્મ કેવી રીતે પોતાને ત્યાં અવતરી કૃતકૃત્ય કરે એવો ઉપાય પૂછે છે. કશ્યપે પોતાના પત્નીને ભગવાન પરબ્રહ્મ વિનાયકનાં ધ્યાન, મંત્ર, ન્યાસ અને પુરશ્ચરણની વિધિ વિસ્તારપૂર્વક સમજાવી વિનાયકની ઉપાસના માટે પ્રાર્થાહિત કરી. તપશ્ચય કરવા વનમાં પ્રસ્થાન કર્યું. તેમના તપનો પ્રભાવ ચારે બાજુ ફેલાવા માંડ્યો. એ પરણ્યમાં સંપૂર્ણ સાત્વિકતા પ્રસરી ગઈ અને ત્યાં રહેનારા પ્રાણી આપણ સ્વભાવિક વૈરભાવ ત્યાગીને પરસ્પરનો પ્રેમ અને કરુણા કરવા લાગ્યા અને આમ આ તપશ્ચર્યામાં અદિતિનાં “સો” વર્ષ પૂર્ણ થઈ ગયા અને ભગવાન ગણેશ પ્રસન્ન થઈને વરદાન આપે છે.

अहं ते पुत्रतां यास्य पास्ये साधूधधूरुच कण्टकान्
हनिश्ये सफलं वाग्छा पूरयिष्ये तवापि च ॥ (ग .पु. २/५/४३)

રાક્ષસોનો ત્રાસ ભૂમિ ઉપર વધી જતાં ધરતી માતા પિતામહ બ્રહ્મા પાસે જાય છે. આ દુષ્ટોનો વિનાશ કરો નહીં તો હું વન, પર્વત અને સર્વપ્રાણીઓ સહિત રસાતલમાં જતી રહીશ. પૃથ્વી સહિત દેવતાઓ, ઋષિમુનિઓ આર્તકંઠે વિનાયકની સ્તુતિ કરવા લાગ્યા. હે વિશ્વંભર ! હવે આ આ મહાદૈત્યનો વિનાશ કરો.

આમ પ્રાર્થના કરતા દેવોએ એ સમયે મેઘગંભીર આકાશવાણી સાંભળી,

कश्यपस्य गृहे देवोडवतरिष्यति साम्प्रतम ।

करिष्यत्यदभूतं कर्म पदानि वः प्रदास्यति

केटलांक समय पछी मडर्षि कश्यपना पत्नी अदितिअे गर्भधारण कया.आम नव मास पूरा यतां शुभ मूडर्तमां मंगलमय समये अदिति समक्षअद्लुत अलौकिक परम तत्व प्रगट थयुं.ते परम ब्रह्म पुत्र रुपे जन्म धारण कर्यो अे मारुं परम सौभाग्य छे. आ अद्लुत, अलौकिक अने दिव्यस्वरुप नो उपसंसार करी सामान्य शिशुनुं प्राकृत स्वरुप धरी मने क्रिडा करतां करतां पुत्र सुभ आपो अेवी विनंती करी.

इदं रूपं परं दिव्यमुपसंहर सांप्रतम

पाकृतं रुपमास्थाय क्रीडस्व कुहको यथा (ग.पु.२/६/३५)

मडर्षि कश्यपनी पत्नीना भोगामां बाणक अवतरयो छे.अे जाण्णी ऋषि—मुनि देवताओ वगेरेमां आनंद प्रसरयो. आ बाणक अद्लुत अने तेजस्वी ते मज अत्यंत बलवान हतो.अेना शरीरनी मांसपेशीओ सुधृष्ट अने सुदृढ हती अने अेनुं मुभ अत्यंत दिप्तीमंत अने प्रभावशाणी हतुं. मडर्षि कश्यपे अे बाणकना स्वरुपने लक्षमां राप्तीने अेनु “मडोत्कट” अेवुं नाम पाउयुं. पछी आ मडोत्कट बाणके अनेक राक्षसोनो वध कर्यो, यित्ररथनो उध्वार कर्यो माताने विश्वरुपनुं दर्शन कराव्युं. काशीनगरमां काशीराजाना पुत्रना विवाह प्रसंगे हाजरी आपे छे त्यां अनेक विघ्न नांभनारा राक्षसोनो वध करे छे.त्यारबाह शुक्ल अने विश्रुमां विप्रदंपतीने प्रसन्न थाय छे. सनक—साक्षात्कार विनायकनो साक्षात्कार थाय छे. अडी गजाननने दिवोदास राजानीलकितथी प्रसन्न थईने ब्रह्मदेवे तेने काशीनुं राज्य आप्युं. ते राजा धर्मकार्योमां प्रवृत्त रहतेतो तेथी तेना राज्यमां सुभ अने शाति हंमेशा रहतेतीलगवान शिवने इरीथी काशीमां रहेवानी ईच्छा थई परंतु काशीनुं राज्य दिवोदास करे छे. पराणे पडावी लेवाय नडी. कारण के शिव मंदरगिरि र परमरीयि ऋषि दश हजार वर्षथी सतत तपश्चर्या करी रहया छे. तेथी देवोना कहेवाथी तेमने वरदान आपवा त्यां जाय छे. हवे शिवने काशीमां आववामाटे राजा दिवोदासना पापकर्मनी राह जोवी पडे छे. पण देवो, भैरव, योगिणीओ पण काशीमां स्थिर थई गई. अेटले शिव गजानननी स्मृति करीगजानन जयोतिषी बनी प्रतिष्ठा प्राप्त करी राजाने लभमाव छ. राजा दिवोदास पासे शपथ लेवडावे छे. पछी बुध्दरुपी विष्णुं वेदशास्त्रना विरुध्दमार्गनो उपदेश आपे छे. मूर्तिपूजा, देवो प्रत्ये श्रद्धा वगेरे ओछी थवा लागे छे. लक्ष्मीञ्च पण त्रिभुङ्गीनुं रुप धारण कराने वेद धर्म विरुध्द उपदेशस्त्रीओने आपे छे. थोडाक समय पछी बुध्दरुपी विष्णुं दिवोदासना राजभवनमां गयो अने कडयुं — तारी प्रजा निर्गुणनी उपासकथई गई छे. अेटलेतु अेमांथी विदाय थाय अेमां ज तारु छित छे. पछी दिवोदास तपश्चर्या करवा जाय छे अने शीव गणो सलित काशीमां प्रवेश करे छे. ते समये शिवतेमने “दुडिराज” तरीके संभेष्ठा हता.

लिंगमहापुराण :-

लिंग महापुराणमां पण लगवान शिव—पार्वतीना विवाह अने पुत्र उत्पतिनी कथा आवे छे. अेकवार ब्रह्माञ्च शिवञ्चने प्रणाम करीने नम्रविनंती करे छे के हे प्रभु तमे उमा साथे लग्न करो.शिव तेनो स्वीकार करे छे.ते वपते विवाहमां ऋषिओ, गंधर्वो, देवो, गरुड, नाग तेमज देवलोक्ननदीओ र त्रीरुप लईने लग्न उत्सवमां आवे छे.ब्रह्माञ्चना वयन सांभलीने पासे रहेला गिरिजाने लईने आवे छे. पार्वतीने प्रणाम कर्यो, अंने हाथथीमहादेव ना पग धोया, यरणोदक मस्तक पर तथा ब्रह्मा अने हिमालयना मस्तक पर छांटयुं. हाथमां जण लईने मेनानी आ पुत्री मारां नानां अडेन आपने पत्नी रुपे आपुं छुं. आम संकल्पना जण उमासहित शंकरने आप्या. विवाह संपन्न थया बाह देवो अने ऋषिओअे तेमनुं पूजन कर्युं अ नपोतानी दिव्यनगरी वारणसीमां आव्या. पार्वतीने वारणसीनुं मडत्व समजावे छे.अडी मृत्यु पाभनारनो पुनर्जन्म थतो नथी.अडी करेखुं पाप तो नईअपावे छे.हाजरो पाप करवाथी पिशाचपशुं सारुं छे. परंतु काशीपुरी विना स्वर्गमां हाजरो ईन्द्रनो वैभव मणे ते ईष्ट नथी. काशीमां रहेला लगवानशंकर पासे बृहस्पति साथे रहेला देवो आवे छे अने तेमने प्रणाम करे छे

यदा स्थिताः सुरेश्वराः प्रणम्य चैवमीश्वरम् ।

तदाम्बिकापतिर्भवः पिनाकधृङ् महेश्वर ॥ (लि.पु.१०५/१)

देवगुरु बृहस्पतिनी प्रार्थना सांभली पिनाकपाण्णी उमाना गर्भमां देवोना स्वामी गणपतिनुं शरीर स्थापित कर्युं. देवोअे मडेश्वरनी स्तुति करीपछी अंभिकाअे त्रिशूल अने पाशने धारण करेला हाथीना जेवा मुभवाणा गजानन स्वरुप मंगणमूर्तिने जन्म आप्यो. गजानननुं शिव माथुं रुधुं अनेआ शीर्वाद आप्या, हे पुत्र तारो अवतार दैत्योना नाश , ब्रह्मवादी द्विज तथा देवोनो उपकार करवा थयो छे.जे स्त्री पुरुष पोतानो धर्म तथा वर्णनोत्पत्ति करे तेमना प्राणोनुं हरण करजे अने पूजनकरे तो वैभव अने कल्याण करजे. तारु पूजन करशे तेमना कार्य सिध्द थशे. गंध, पुष्प, धूप आदिथता रु पूजन नडी करनारा देवोने पण त्रणय लोकमां कंई प्राप्त नडी थाय.

जे मनुष्य गणपतिना वृतांतनुं श्रवण के पाठ करशे अन्य कोईने संभणावशे तेनुं कल्याण थशे अने ते सुभी थशे.

एतद्दः कथितं सर्वे स्कन्दाग्रज समुद्भवम् ।

या पठेच्छृणुयाद्वापि श्रावयेद्वा सुखी भवेत् ॥ (लि.पु.अ १०५/३०)

શિવપુરાણ :-

શિવપુરાણની કથા મુજબ જ્યા-વિજયા નામની સખીઓએ પાર્વતીને વિશ્વાસપાત્ર ગણ રાખવાની સલાહ આપી. એક સમયે પાર્વતી સ્નાનકરતા હતા ત્યારે સદાશિવ નંદીને ડરાવીને અંદર આવી ગયા અને પાર્વતી સ્નાન કરતા કરતા ઉભા થયા અને લજજા અનુભવી. આથી પાર્વતીએ પોતાની આજ્ઞાનું પાલન કરે તેવા પુરુષનું પોતાના શરીરના મેલથી ચેતન પુરુષનું નિર્માણ કર્યું. તેના બધાંજ અંગો શુભલક્ષણોવાળા, તેનું શરીર વિશાળપરમ શોભાયમાન અને મહાન બળ-પરાક્રમથી યુક્ત પાર્વતીએ ઉત્તમ પ્રકારનાં વસ્ત્ર વિવિધ પ્રકારના આભૂષણોથી ખૂબજ આશીર્વાદ આપ્યા. તમેમને અતિપ્રિય છો. તમે મારા પુત્ર છો. તમે આજથી મારા દ્વારપાળ છો. મારી અનુમતિ વિના પ્રવેશ ન કરે તેનું ધ્યાન રાખવાનું છે. એકવાર શિવ આવ્યાછ ડી લઈને ઉભેલા ગણેશે તેમને પ્રવેશ કરતાં રોક્યા અને ગણોને પણ ફટકાર્યા. ગણોએ કહ્યું આ શ્રી ગિરીજાના પુત્ર છે અને દ્વારપાળ રૂપે છે શૂલપાણિએ ક્રોધમાં આવીને ત્રિશૂળથી મસ્તક કાપી નાંખ્યું. પાર્વતીને ખબર પડતાં ક્રોધાયમાન થઈ ગયા. શક્તિઓને ઉત્પન્ન કરી પ્રલય કરવાનું આજ્ઞા આપી ચારે બાજુ હાહાકાર થવા લાગ્યો. એવામાં નારદમુનિ અને બધા દેવતાઓ તેમજ શિવ મળીને પાર્વતીને વિનવવા લાગ્યા. ત્યારે પાર્વતી એ ઋષિઓને કહ્યું- મારો પુત્ર જીવત થાય, તમારા સર્વમાં પૂજનીય થાય, સર્વાધ્યક્ષનું પદ આપો તો જ સંહાર અટકશે.

દેવતાઓનું કથન સાંભળી શિવજીએ કહ્યું તમે ઉત્તર દિશામાંથી જે મળે તેનું મુખ બાળકના શરીર પર લગાવો. દેવતાઓ પ્રથમ પ્રાપ્ત હાથીનું મસ્તક ધાયલ શરીર પર લગાવવામાં આવે છે. બધા દેવતાઓએ મળીને વેદમંત્ર દ્વારા મળને અભિમંત્રિત કરી શિવ સ્મરણ કરી છાંટ્યું. બાળક ચેતના-યુક્ત થઈ જીવત થયો, પાર્વતી પ્રસન્ન થયાં, હૃદય સરખો ચાંપ્યો અને અનેક દિવ્ય વસ્ત્રો આપ્યા. શિવે ગણેશને વરદાન આપ્યું- કે ગણેશ્વર ભાદરવમાસની કૃષ્ણચતુર્થીએ સિંધુર-ચંદન, ચોખા, કેતકીપુષ્પ, દૂર્વા વગેરેથી તારી પૂજા કરશે તેની મનોકામના પૂરી થશે.

સ્વામી કાર્તિક અને ગણેશ વચ્ચે વિવાહ બાબતે વિવાદ થાય છે. તેના સમાધાન સ્વરૂપે જે જગતની પ્રદક્ષિણા કરીને વહેલા આવશે તેના પ્રથમલગ્ન થશે. મહાબલિ કાર્તિક પરિક્રમા ચાલી નીકળ્યા. ગણેશે બુધ્ધિનો આશ્રય લઈ માતા-પિતાની પૂજા અર્ચના કરી પરિક્રમા કરી અને કહ્યું પુત્રને માટેમાતા

પતાના ચરણ-સરોજ જ મહાન તીર્થ છે. શિવ-પાર્વતી પ્રસન્ન થાય છે. ગણેશના વિવાહનો વિચાર કરવા લાગ્યાં એ સમયે પ્રજાપતિએ પોતાની દિવ્યરૂપ સંપન્ન અને સર્વાંગ શોભના સિદ્ધિ અને બુદ્ધિ નામની કન્યાઓ સાથે વિવાહ સંસ્કાર સંપન્ન કર્યા.

બ્રહ્મવૈવર્તપુરાણ :-

આ પુરાણમાં પુણ્યકવ્રત દ્વારા પુત્રની પ્રાપ્તિ થાય છે અને શિવજીએ પુણ્યકવ્રત વિશે માહિતી આપે છે. માઘ સુદ તેરસના દિવસથી એકવર્ષસુધી કરવામાં આવે છે અને ઈચ્છિત સિદ્ધિની પ્રાપ્તિ કરાવે છે. આ વ્રતથી અનેક ઋષિઓ-દેવોએ-ગંધર્વોએ-યક્ષોએ-મનુષ્યોએ પુત્રની પ્રાપ્તિ કરે છે. પાર્વતી પુણ્યકવ્રતની શરૂઆત કરે છે. તેના આચાર્ય તરીકે સનત્કુમારને બનાવવામાં આવે છે. વ્રતને અંતે દક્ષિણામાં શિવની માંગણી કરવામાં આવે. પાર્વતીને આકાશમાંથી આવેલા દિવ્યપાત્રે શિવને દક્ષિણામાં આપવાનું કહે છે. પાંચ લાખ ગાયો આપીને શીવને પાછા મેળવવા પ્રયત્ન કરે છે સનત્કુમાર છતાં પણ માનવા તૈયાર થતાં નથી. પાર્વતી પરબ્રહ્મ(શ્રીકૃષ્ણ)નું સ્તવન કરે છે એવામાં પરબ્રહ્મ પ્રગટ થાય છે.

પાર્વત્યા સ્તવનં શ્રુત્વા શ્રીકૃષ્ણઃ કરુણાનિધિઃ ।

સ્વરુપં દર્શયામાસ સર્વાદશ્યં સદુર્લભમ્ ॥ (બ્ર.વ.પુ.૮/૧ ગણપતિખંડ)

દેવોના સમજાવવાથી સનત્કુમારને શિવ પાર્વતીને પાછા સોંપે છે. શિવ-પાર્વતી રમણ કરતા હતા ત્યારે એક જટાધારી બ્રાહ્મણ આવે છે, ભોજન માંગે છે અને પાર્વતીને જગતની માતા ગણાવે છે. તમે સ્વયં વ્રત તપનું ફળ આપનારા નિત્યરૂપા સનાતની છો. પરબ્રહ્મ (શ્રીકૃષ્ણ) ગણેશરૂપે શિવના વર્ણમાં મિશ્રિત થઈને શયનમાં આવી જાય છે. કરોડચંદ્ર ચંપા, શરદને નિંદિત કરે તેવું મુખ, સદર નાસિકા, હાથ પણ ઉછાળ્યા કરતો હતો.

ત્રૈલોક્યે વૈ નિરુપમં સર્વાઙ્ગ બિભ્રદુત્તમમ્ ।

શયાનઃ શયને રમ્યે પ્રેરયન્હસ્તપાદકમ્ ॥ (બ્ર.વ.પુ.ગણપતિખંડ૮/૮૯)

જટાધારી બ્રાહ્મણ અદ્રશ્ય થાય છે. તેની શોધ ચાલે છે, તેવામાં આકાશવાણી થાય છે. તમે તમારા ઘરની અંદર રહેલા પુત્રને જુઓ. તે ગોલોકનાનાથ જ છે. પુણ્યકવ્રતથી પ્રાપ્ત થયો છે. બધાં ઉચ્ચારણથી ધાવણની ઈચ્છા કરતો હતો.

ક્રોડે ચકાર ભગવાન્બાલકં હ્રષ્ટમાનસઃ ।

ચુચુમ્બ ગણ્ડે વેદોક્તં યુયુજે ચાડડશિવં મુદો ॥ (બ્ર.વે.પુ.ગણપતિખંડ૮/૯)

ભગવાન ગણેશના 'ગજમુખ' સંદર્ભમાં એક કથા બ્રહ્મવૈવર્ત પુરાણના ગણપતિ ખંડમાં આવે છે. તે મુજબ બધા દેવો શિવની સભામાં બેઠા હતા એવા માં સૂર્યપુત્ર શનિ આવે છે. તે ત્રાસુ જુએ છે. મુખ અને નેત્રો નીચે રાખે છે. દરેક જીવ પોતાના કર્મનું ફળ ભોગવે છે હરકોઈનું શુભ કે અશુભ કર્મકલ્પ વીતી જાય પણ ભોગવ્યા વિના નાશ પામતું નથી. પોતે પાર્વતીને ઈતિહાસ વર્ણવે છે. મારા પિતાએ મને ચિત્રરથ ગંધર્વને કન્યા પત્ની રૂપ અપાવો હતી. તે મારી સ્ત્રી અત્યંત તેજસ્વની હતી. તે ઋતુકાળમાં હોવા છતાં તેની સામે ન જોયું. તેથી તેણે શાપ આપ્યો. તમે જે વસ્તુ સામે જોશો તેવસ્તુ નાશ પામશે. પાર્વતીના કહેવાથી ગણેશજી તરફ દ્રષ્ટિ કરે છે. ગણેશજીનું મસ્તક છેદાયું. ગોલોકમાં મુખ ચાલ્યું ગયું. દેવતાઓ પૂતળીઆ જેવા બન્યા. વિષ્ણુ ઉત્તર દિશામાં પુષ્પભદ્રા નદી પર ગયા. મૈથુનથી થાકેલા હાથીનું મસ્તક ગરૂડ પર મૂકીને લઈ આવ્યા. બાળકને હાથમાંથી લઈ પોતાની

છાતી પર લાવી હાથીનું મુખ બાળકના ઘડ સાથે જોડી દીધું. હુંકારના ઉચ્ચારણપૂર્વક બાળકને સજીવન કર્યો. પાર્વતીજીને મૂછાંમાંથી જાગત કર્યા પાર્વતીએ બાળકને સ્તનપાન કરાવ્યું. વિષ્ણુએ કોસ્તુભમણિ, બ્રહ્માએ મુગટ તેમજ બીજા દેવતાઓ દાન આપ્યા. પાર્વતીએ અમુક અંગથી રહિત જ થાય એવો શાપ આપ્યો. બધાની વિનંતીથી તેને વિષ્ણુપ્રિય તેમજ તેની દ્રઢ ભક્તિ મળી અને હવેથી તમે પગથી લંગડા થશોજ, શની પ્રણામ કરી બધા દેવો નીસમીપ ગયો. આમ જુદા જુદા પુરાણોમાં ગણેશ વિશે વિવિધ કથાઓનો ઉલ્લેખ મળે છે.

સંદર્ભ ગ્રંથ સૂચિ

- શ્રીમદ ભાગવત
સસ્તુ સાહિત્ય વર્ધક કાર્યાલય ,ઠે.ભદ્ર ની પાસે,અમદાવાદ પ્રિન્સેસ સ્ટ્રીટ-મુંબઇ-૨
- લિંગ મહાપુરાણ
સસ્તુ સાહિત્ય વર્ધક કાર્યાલય ,ઠે.ભદ્ર ની પાસે અમદાવાદ પ્રિન્સેસ સ્ટ્રીટ-મુંબઇ-૨
- સ્કન્દ મહાપુરાણ
સસ્તુ સાહિત્ય વર્ધક કાર્યાલય ,ઠે.ભદ્ર ની પાસે અમદાવાદ પ્રિન્સેસ સ્ટ્રીટ-મુંબઇ-૨
- વામન પુરાણ
સસ્તુ સાહિત્ય વર્ધક કાર્યાલય,ઠે.ભદ્ર ની પાસે અમદાવાદ પ્રિન્સેસ સ્ટ્રીટ-મુંબઇ-૨
- બ્રહ્મવૈવર્ત મહાપુરાણ
સસ્તુ સાહિત્ય વર્ધક કાર્યાલય, ઠે.ભદ્ર ની પાસે અમદાવાદ પ્રિન્સેસ સ્ટ્રીટ-મુંબઇ-૨
- વિષ્ણુ મહાપુરાણ
સસ્તુ સાહિત્ય વર્ધક કાર્યાલય , ઠે.ભદ્ર ની પાસે અમદાવાદ પ્રિન્સેસ સ્ટ્રીટ-મુંબઇ-૨
- શ્રી માકન્ડેય પુરાણ
સસ્તુ સાહિત્ય વર્ધક કાર્યાલય , ઠે.ભદ્ર ની પાસે અમદાવાદ પ્રિન્સેસ સ્ટ્રીટ-મુંબઇ-૨
- શ્રીમદ દેવી ભાગવત
સસ્તુ સાહિત્ય વર્ધક કાર્યાલય ,ઠે.ભદ્ર ની પાસે અમદાવાદ પ્રિન્સેસ સ્ટ્રીટ-મુંબઇ-૨
- ગણેશ પુરાણ
સસ્તુ સાહિત્ય વર્ધક કાર્યાલય ,ઠે.ભદ્ર ની પાસે અમદાવાદ પ્રિન્સેસ સ્ટ્રીટ-મુંબઇ-૨
- શિવ મહિમ્ન સ્તોત્રમ
સરસ્વતી પુસ્તક ભંડાર, હાથીખાના,અમદાવાદ-૩૮૦૦૦૧
- ભાગવત મહાપુરાણ (દશમ સ્કંધ)
સરસ્વતી પુસ્તક ભંડાર, હાથીખાના,અમદાવાદ-૩૮૦૦૦૧
- સંસાર રામાયણ
ગુર્જર પ્રકાશન , રતનપોળ નાકા સામે , ગાંધી માર્ગ , અમદાવાદ-૩૮૦૦૦૧
- મહાભારત , ગીતા પ્રેસ , ગોરખપુર